De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Stephen L. Richards

in leven Eerste Raadgever in het Eerste Presidentschap van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

59e JAARGANG

Nr 6

Redacteur:
RULON J. SPERRY,
President der Nederl. Zending.

Assistent:
A. D. JONGKEES

INHOUD:

	Blz.
In Memoriam Pres. Stephen L. Richards	163
Een wonderbaar werk en een wonder	166
De O.O.V. Conferentie 1959	171
De vraag van de maand	179
Zoek sterkte door gebed	181
Zelfopvoeding	182
Het Jeugdwerk	184
De verblinde ogen	185
Het schiftingsproces	187
Een gouden herinneringsfeest	189
Zij komen voortaan door de lucht	190
Gebeurtenissen in de Zending	191

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

„De Ster" van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnt eenmaal per maand.

ABONNEMENTSPRIJS: *f* 1,25 PER KWARTAAL

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADRUK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

IN MEMORIAM
PRESIDENT STEPHEN L. RICHARDS

in leven Eerste Raadgever in het Eerste Presidentschap van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste dagen,

Het bestuur van de Nederlandse Zending ontving in mei j.l. het volgende telegram van de Presidenten David O.McKay en J. Reuben Clark:

Het is met diepe droefheid dat wij U het overlijden berichten van President Stephen L. Richards in de morgen van de 19de mei ten 7.55, tengevolge van een hartaandoening, waaraan hij sinds jaren had geleden. Rouwdiensten vrijdag 22 mei ten 12.15 n.m. tabernakel. Onze smart wordt slechts verlicht door onze grote dankbaarheid jegens de Here Die hem deze vele jaren heeft gespaard om het grote zendingswerk van de Kerk, het verspreiden over de naties der aarde van het herstelde evangelie van Jezus Christus, te leiden en te besturen, gehoorzaam aan het gebod van onze Heer en Meester.

Op de sterfdag van President Richards gaf het Eerste Presidentschap een verklaring uit, die kan worden beschouwd als een samenvatting van alles wat door andere Kerkautoriteiten en andere prominente mannen, die de overledene goed hebben gekend, van hem hebben gezegd. De vertaling luidt als volgt:

STEPHEN L. RICHARDS

Door het plotselinge en onverwachte heengaan van President Stephen L. Richards, hebben de gemeenschap, de staat en de Kerk een verlies geleden, dat allen die hem en zijn werk kenden, diep heeft getroffen en dat allen het gemis van zijn inzicht, wijsheid, getrouwheid, toewijding, vriendschap en bekwaamheid ernstig doen gevoelen, een gemis, dat welhaast onherstelbaar schijnt.

Zijn grote liefde en toewijding aan zijn land en deszelfs vrije instellingen maakten hem tot een groot vaderlander; zijn invloed voor de handhaving van de Constitutie en de regering, daaronder gevormd, plaatste hem onder de meest vooraanstaande burgers van zijn tijd.
Hij was een wijze raadgever, een bekwaam onderhandelaar. Hij had een ver ziende blik in zake de groei en de ontwikkeling van de gemeenschap. Hij zag ver in de toekomst waar het de behoeften betrof van de gemeenschap waarin hij leefde en bezat een zeldzame gave haar problemen te ontleden en anderen te doen zien zoals hij zag.
Zijn inzicht in financiële zaken was van het grootste nut in de verschillende gebieden van zijn werkzaamheden.
Hij was een man met veel omvattende belangstelling.
Hij was een leider, waar en aan welke arbeid hij zich ook had gegeven.
Zijn raad werd hoog geschat op iedere weg, die hij in het leven volgde.
Hij geloofde in de eeuwigheid van de familieband, zoals hij in zijn eigen bestaan geloofde.
Wanneer en waar hij ook sprak, dit was een geliefd thema, dat hij bijna altijd aanroerde. Voor hem kon de Hemel geen Hemel zijn zonder de liefde, de eerbied, de eer en de aanwezigheid van zijn geliefden.
Zijn vriendschapsbanden waren hecht. Voor hem volgden zijn vrienden op zijn gezin. Hij beminde en respecteerde de grote Christelijke hoedanigheden, waarvan zij op hun beurt blijk gaven jegens hem, die door zijn genegenheid en respect waren bevoorrecht.
Hij had zijn medemensen lief.
Hij geloofde rotsvast in de broederschap der mensen en in het Vaderschap van God.
Het Evangelie van Jezus Christus was inhaerent aan zijn gehele wezen, met iedere vezel van zijn lichaam was hij deszelfs eeuwige beginselen toegedaan. Meer dan eens verklaarde hij, dat hij alles wat hij bezat, ter beschikking van de Kerk stelde.
Voor hem kwam de Kerk op de eerste plaats voor alle talenten, die God hem had gegeven.
Wij, zijn medewerkers, zullen hem missen om zijn goedheid, zijn hoffelijkheid, zijn plichtsbetrachting, zijn nimmer aflatende getrouwheid aan de zaak van de waarheid, waarvoor hij zich had ingezet, zijn kalmte en gelijkmatigheid van humeur, zijn talloze kleine daden van welwillendheid, die het dagelijks leven van hemzelf en van zijn medewerkers vulden.
Het persoonlijk verlies, dat wij, zijn metgezellen, lijden, is niet in woorden uit te drukken.
God geve, dat de herinnering aan zijn leven, zijn daden en zijn adviezen in de harten van de Heiligen zullen blijven voortleven.

w.g. David O.McKay
w.g. J. Reuben Clark Jr.

Aldus luidt het oordeel van de twee hoogste Kerkautoriteiten over hun medewerker Stephen L. Richards, aan wiens leven wij thans

een korte beschouwing zullen wijden.

De 18de juni zou President Richards 80 jaar oud zijn geworden. Reeds vroeg leerde hij het ruwe, harde leven van het westen uit de pionierstijd kennen. Hij groeide er in op en verwierf aldus de eigenschappen, die de echte pionier kenmerken. Hij leerde al vroeg de waarde van de arbeid kennen, waaraan hij zich altijd met volle overgave wijdde.

Hij kon terugzien op een lijn van edele voorouders; zijn vader, Dr. Stephen Longstroth Richards was een prominent arts onder de pioniers, zijn moeder, die hem de 18e juni 1879 te Mendon, Utah, het leven schonk, een begaafde pioniersdochter. De grootvader van President Richards was Dr. Willard Richards, een van de drie, die zich met de Profeet Joseph Smith op die noodlottige dag van de 27ste juni 1844 in de gevangenis te Carthage bevonden en waar de Profeet en zijn broeder Hyrum werden vermoord.

Enige hoogtepunten in het leven van Stephen L. Richards mogen hier volgen.

Van 1895-1898 bezocht hij de universiteit van Utah te Salt Lake City. Trad in 1900 in het huwelijk met Irene Merrill. Studeerde van 1902-1903 aan de Universiteit van Michigan rechten. Promoveerde cum laude aan de Universiteit van Chicago in de rechten, in juni 1904 en werd hetzelfde jaar tot de orde van advocaten toegelaten in de staat Utah.

Doceerde van 1908-1917 rechten aan de Universiteit van Utah.

In april 1909 ondersteund als tweede algemene superintendent van de Deseret Zondagsschool Vereniging. In januari 1917 geordend als lid van de Raad der Twaalven. November 1918 ondersteund als eerste assistent algemene superintendent van de Deseret Zondagsschool Vereniging. Na meerdere, belangrijke civiele en kerkelijke functies te hebben vervuld, die voor de Nederlandse lezer echter van geen belang zijn, werd President Richards de 12e april 1951 door President David O.McKay als eerste raadgever in het Presidentschap van de Kerk geordend. Het is van belang hier nog op te merken, dat in juni 1942, in oorlogstijd dus, aan Apostel Stephen L. Richards voor de aanvang van een zitting van de senaat der Verenigde Staten werd gevraagd deze zitting met gebed te openen. In 1943 werd een serie radiotoespraken, in boekvorm samengesteld, van President Richards uitgegeven.

In 1948 en 1950 ondernam hij enige zendingsreizen, respectievelijk naar de zendingen in Zuid-Amerika en die in Europa.

De 10de december werd door President Richards de hoeksteen voor de Tempel te Los Angeles gelegd en de 13de november 1954 de hoeksteen voor de Zwitserse Tempel.

Kort voor zijn dood, in april 1959 vloog hij, in opdracht van President David O.McKay, nog naar Londen voor de behartiging van enige belangrijke kerkelijke aangelegenheden.

EEN WONDERBAAR WERK EN EEN WONDER

(vervolg en slot meinummer)

Een wonderbaar werk en een wonder

Joseph Smith noch enig ander persoon had al deze wijsheid kunnen verkrijgen door alleen de Bijbel te lezen of alle boeken, die ooit geschreven zijn. Deze wijsheid kwam van God. Het is precies wat God zou doen, zoals Jesaja beloofde, wanneer de toestanden op aarde zouden worden zoals Joseph Smith ze vond, toen hij het bos inging om te bidden om licht, zodat hij kon weten bij welke kerk hij zich diende aan te sluiten.
Let nogmaals op de belofte van de Here, die Jesaja ons gaf:

> „En de Here zeide: Omdat dit volk Mij slechts met woorden nadert en met zijn lippen eert, terwijl het zijn hart verre van Mij houdt, en hun ontzag voor Mij een aangeleerd gebod van mensen is;
> Daarom, zie, Ik ga voort wonderlijk met dit volk te handelen, wonderlijk en wonderbaar; de wijsheid van zijn wijzen zal te niet gaan en het verstand van zijn verstandigen zal schuilgaan." (Jes. 29 : 13-14.)

Ja, het gaat hier werkelijk om een wonderbaar werk en een wonder. Kunnen wij soms iets bedenken wat wonderlijker zou kunnen zijn?
Ja, de wijsheid van hun wijzen gaat te niet. De wereld kan geen bevredigende oplossing geven. In het Geschiedkundig Bureau der Kerk in Salt Lake City is een bibliotheek met ruim twintigduizend boeken, sommige dik en andere klein, die alle het een of ander over de profeet Joseph Smith te zeggen hebben. Ook worden daar ongeveer tweeduizend pamfletten over dat onderwerp aangetroffen. Vele hiervan vertegenwoordigen pogingen van niet-Mormoonse schrijvers om het raadsel Joseph Smith op te lossen, alsmede het werk, dat hij begonnen is. Alles echter zonder succes. Al deze geschriften, die sedert de geboorte van Joseph Smith in 1805 zijn gedrukt, zijn verzameld. En om u een tegenstelling te geven, kunnen wij vermelden, dat er sedert de geboorte van George Washington — ruim twee eeuwen geleden — naar vermeld wordt slechts 2656 boeken over hem geschreven zijn, die in de bibliotheek van het Amerikaanse Congres bewaard worden.

Met recht heeft Jesaja voorspeld:

> „..... de wijsheid van zijn wijzen zal te niet gaan en het verstand van zijn verstandigen zal schuilgaan." (Jes. 29 : 14.)

Hoe kon deze voorspelling letterlijker in vervulling zijn gegaan dan in het geval van Joseph Smith en het werk, dat de Here door middel van hem tot stand heeft gebracht?
Wij hebben de nadruk gelegd op een verklaring, die in de *„New*

York Herald" werd gedrukt en in dit hoofdstuk aangehaald: „Hoewel de moderne levensbeschouwing, die alleen gelooft in iets wat men met zijn handen kan aanraken, de oostelijke staten overstroomt, roept Joseph Smith een geestelijk stelsel in het leven, dat gepaard gaat met een hoog zedelijk peil en grote bedrijvigheid en dat de toekomst van het menselijk ras kan wijzigen." Deze woorden werden in 1842 geuit, en ten tijde van dit schrijven in 1950 — 108 jaren later — blijkt uit hetgeen nu door de Kerk onder haar huidige leiders tot stand is gebracht, dat deze voorspelling gewis ten volle in vervulling zal gaan. Het is even zeker, dat de voorspelling van Josiah Quincy van 1844 in vervulling zal gaan, n.l.: „Het is geenszins onwaarschijnlijk, dat in de toekomst een schoolboek, ten gebruike van nog ongeboren geslachten, een vraag in deze geest zal bevatten: Welke Amerikaan uit de geschiedenis van de negentiende eeuw heeft de sterkste invloed uitgeoefend op de bestemming van zijn landgenoten? En het is geenszins onmogelijk, dat het antwoord op die vraag aldus zal luiden: Joseph Smith, de Mormoonse profeet."

Het Mormonisme een wereld-godsdienst

Leo Tolstoj, de grote Russische schrijver, staatsman en filosoof, hield er een soortgelijke opinie op na met betrekking tot de toekomst van de „Amerikaanse godsdienst" die door middel van de profeet Joseph Smith was gevestigd.

Thomas J. Yates haalde een ervaring aan, die hij in 1900 als student aan de Cornell Universiteit had. Hem was het voorrecht beschoren Dr. Andrew D. White te ontmoeten, voormalig president van die Universiteit en toentertijd Amerikaans Ambassadeur in Duitsland. Toen Dr. White hoorde dat Yates een Mormoon was, nodigde hij hem uit een avond bij hem thuis door te brengen. Hij verhaalde hem toen de ervaring, die hij had met Leo Tolstoj, toen hij als Amerikaans minister van buitenlandse zaken in 1892 in Rusland vertoefde. Dr. White zag Tolstoj vrij dikwijls, en eens bespraken zij het onderwerp godsdienst. Het volgende halen wij aan uit het verslag van Ouderling Yates van deze bespreking, zoals hem door Dr. White verhaald:

„Dr. White, zeide Tolstoj, ik wilde dat u mij iets vertelde van uw Amerikaanse godsdienst.

Dr. White antwoordde dat er in Amerika geen staatskerk bestond.

Dat weet ik wel, maar vertel eens over uw Amerikaanse godsdienst.

Geduldig legde Dr. White aan Tolstoj uit, dat in Amerika vele godsdiensten bestaan, maar dat een ieder vrij is om zich aan te sluiten bij de kerk, die hem belang inboezemt.

Hierop antwoordde Tolstoj ietwat ongeduldig: Dat weet ik allemaal wel, maar ik wil wat meer weten over die *Amerikaanse* godsdienst. Het Katholieke geloof begon in Rome, de Episcopale Kerk komt uit Engeland, de Lutherse Kerk begon in Duitsland, maar de Kerk, die ik bedoel, begon in Amerika, en wordt in het algemeen de Mormoonse Kerk genoemd. Wat kunt u mij van de leringen der Mormonen vertellen?

Welnu, antwoordde Dr. White, ik weet betrekkelijk weinig van hen af. Hun reputatie is niet al te goed, zij oefenen polygamie uit en zijn zeer bijgelovig. Toen berispte Tolstoj de afgezant op een eerlijke en krachtige, maar toch goedaardige manier. Dr. White, ik ben zeer verbaasd en teleurgesteld, dat iemand met uw grote geleerdheid en belangrijke positie zo weinig van dit belangrijke onderwerp af weet. De Mormonen onderwijzen de Amerikaanse godsdienst, hun beginselen leren de mensen niet alleen van de hemel en alle daarbij behorende heerlijkheden, maar ook hoe zij moeten leven opdat hun onderlinge maatschappelijke en sociale verhoudingen op een goed fundament rusten. Indien de mensen de beginselen van die Kerk navolgen, kan niets hun vooruitgang in de weg staan — die zal oneindig zijn. In het verleden zijn vele grote stromingen en bewegingen ontstaan, maar alvorens ze tot rijpheid konden komen, zijn ze uitgestorven of gewijzigd. Indien het Mormonisme zonder wijzigingen tot het derde en vierde geslacht kan blijven bestaan, is het bestemd de grootste macht te worden, die de wereld ooit gekend heeft." (Uit *„The Improvement Era,"* deel 42, blz. 94.)

Omdat hij dit gesprek met Tolstoj had gehad, schafte Dr. White na zijn terugkeer in de Verenigde Staten een serie kerkboeken aan, die hij in de bibliotheek van de Cornell Universiteit plaatste.

Tolstoj heeft gezegd, dat „indien het Mormonisme zonder wijzigingen tot het derde en vierde geslacht kan blijven bestaan, is het bestemd de grootste macht te worden, die de wereld ooit gekend heeft."

Er kan geen enkele twijfel bestaan of het Mormonisme tot het derde en vierde geslacht kan volhouden, zoals allen, die bekend zijn met de huidige leden van de Kerk kunnen verklaren. En daarom zal het Mormonisme volgens Tolstoj bestemd zijn „de grootste macht te worden, die de wereld ooit gekend heeft."

Dit is slechts een andere wijze om hetzelfde te zeggen wat door Daniël gezien werd in de uitlegging van de droom van Nebucadnezar:

„Maar er is een God in de hemel, Die verborgenheden openbaart; Die heeft de koning Nebucadnezar bekend gemaakt wat er geschieden zal in het laatste der dagen.....

Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een Koninkrijk verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden; het zal al die koninkrijken vermalen, en te niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan." (Daniël 2 : 28, 44.)

Waarom zou iemand er aan twijfelen dat God deze belofte zal vervullen? Waar is dan het koninkrijk, waarvan Daniël sprak? Dat zal niet opeens komen, maar gesticht door God — niet door mensen — is het bestemd om de ganse aarde te vervullen, ofschoon het aanvankelijk maar zeer klein was.

„Dit zaagt gij, totdat er een steen afgehouwen werd zonder handen, die sloeg dat beeld aan zijn voeten van ijzer en leem, en vermaalde ze.

.....en de wind nam ze weg, en er werd geen plaats voor gevonden; maar de steen, die het beeld geslagen heeft, werd tot een grote berg, alzo dat hij de gehele aarde vervulde." (Daniël 2 : 34-35.)

Waarom zou de wereld twijfelen? Welke grotere aanduidingen zou God kunnen plaatsen in het koninkrijk, dat Hij in de laatste dagen

zou vestigen, om te bewijzen dat het van Hem is en niet van mensen? Waarom zou waarheid zo langzaam verspreid worden? Toen Jezus onder de mensen verkeerde en Zich de Zoon van God noemde, keerden de mensen van de wereld Hem de rug toe. Maar Jezus zeide: „Indien u de wereld haat, zo weet, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft." (Joh. 15 : 18.)

Indien wij aannemen, dat de profeet Amos de waarheid sprak toen hij zeide: „Gewisselijk, de Here Here zal geen ding doen, tenzij Hij Zijn verborgenheid aan Zijn knechten, de profeten, geopenbaard hebbe" (Amos 3 : 7) — zal Hij gewis het koninkrijk uit Daniëls visioen niet zonder een profeet stichten, en evenmin zou Hij het wonderbare werk en een wonder, waarvan Jesaja spreekt, zonder een profeet tot stand brengen. En welke profeet had meer kunnen doen om te bewijzen dat hij getrouw was aan het vertrouwen, in hem gesteld, en aan zijn roeping dan door zijn getuigenis met zijn bloed te bezegelen, zoals de profeet Joseph Smith gedaan heeft?

William George Jordan heeft geschreven:

> „Hij, die er een zekere godsdienstige opvatting op na houdt en bevreesd is die te bespreken, opdat die niet als zijnde verkeerd wordt aangetoond, is zijn geloof niet trouw. Hij bezit slechts de trouw van een lafaard voor zijn vooroordelen. Indien hij een voorstander der waarheid was, zou hij ieder ogenblik bereid zijn om zijn opvattingen los te laten voor een hoger, beter en warer geloof." (Uit *„Power of Truth"* blz. 16-17.)

Jezus uitte dezelfde gedachte, toen Hij zeide:

> „Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden." (Matth. 5 : 6.)

Godes beloften aan zoekers naar waarheid

Tot besluit zullen wij de lezer het voorstel aan de hand doen, indien hij een voorstander der waarheid is, om onbevooroordeeld de aanwijzingen te bestuderen, die wij hem geboden hebben van de goddelijke roeping van de profeet Joseph Smith en van de waarheid van de Kerk, die door hem op aarde werd gevestigd, en om ook de vermaning van Jakobus te volgen, zoals door de jeugdige Joseph Smith gedaan werd:

> „En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begere, Die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden." (Jakobus 1 : 5.)

Verder stellen wij voor, dat hij de belofte uit het Boek van Mormon op de proef stelle:

> „En wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, de Eeuwige Vader, in de naam van Christus zoudt vragen, of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof hebt in Christus, zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid er van aan u bekendmaken." (Moroni 10 : 4.)

De sterkte van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en de macht, waardoor zij met zulke rasse schreden voorwaarts gaat, worden gevonden in de persoonlijke getuigenissen van haar leden. Zij hebben deze belofte beproefd, en de Here heeft Zijn deel gedaan. Waarom zou iemand zich tevreden stellen met iets, wat minder is dan een persoonlijk getuigenis, wanneer wij deze beloften hebben van Jakobus en Moroni, alsmede de volgende belofte van de Heiland Zelf:

„Jezus antwoordde hun en zeide: Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem, Die Mij gezonden heeft;
Indien iemand Diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek." (Joh. 7 : 16-17.)

Moge iedere lezer van dit boek te zamen met de schrijver er van een persoonlijk getuigenis bezitten van de waarheid van deze dingen, welk getuigenis voor hem de parel van zeer grote waarde zal vormen, waarnaar Jezus verwezen heeft, toen Hij zeide:

„Wederom is het koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman, die schone parelen zocht.
Toen hij nu één parel gevonden had van zeer grote waarde, ging hij heen en verkocht al wat hij had, en kocht die parel." (Matth. 13 : 45-46.)

DE MORGEN DAAGT

De morgen daagt, de nacht vliedt heen,
Ziet, Zions vaandel wappert fier,
In glorie rijst die schone dag,
Brengt vreugde voor Gods kind'ren hier.
De wolk van dwaling trekt nu heen,
't Licht van Gods waarheid drijft haar voort.
De glans van deze laatste tijd
Beschijnt elk volk in ieder oord.
Een engel daalde neer op aard',
Bracht ons het evangelie weer.
En Zion blinkt met schone glans,
Men hoort haar roem zoals weleer.
Des hemels spraak en 't woord uit d'aard,
Spreken te zaam, zoals voorspeld.
Heft aan een lied, zingt Gode lof,
Wijl d'aard des hemels heil vermeldt!

Naar het Engels van Parley P. Pratt uit 1840

Het beloofde „wonderbare werk en een wonder" is hier nu onder de mensen. De boodschap en het werk kan een ieder aannemen of verwerpen. De keuze is aan u. Mogelijk zult u in dit leven nimmer meer zulk een belangrijke kwestie beoordelen. Uw beslissing zal u met haar consequenties door alle tijden en eeuwigheden volgen.

DE O.O.V. CONFERENTIE 1959

De Algemene Conferentie onder auspiciën van de Onderlinge Ontwikkelingsvereniging was dit jaar wederom een succes. Evenals vorige jaren vond zij plaats te Rotterdam en, als altijd, in de Pinkstervacantie.

De drie feestdagen werden zaterdag 16 mei ingeluid, toen leden en vrienden van de Kerk uit alle gemeenten van de zending kwamen om getuige te zijn van alles, wat die dag op het programma stond: toneel, dans en koorrepetities. De eerste avond waren ongeveer 500 mensen aanwezig in het gebouw Emporium, niet ver van de Kerk Rotterdam Noord, gelegen, om van het dansen te genieten, hetzij door deelname, hetzij door aanschouwing.

De „Roadshow", gegeven als voorbeeld van toekomstige mogelijkheden voor toneel, werd geschreven en ten uitvoer gebracht door de gemeente Utrecht die het vorig jaar de beste in de zending was op dat gebied.

Een aardige introductie en beschrijving van het dans festival werd ons gegeven door een lid van het O.O.V.-comité, Annemarie Boom. Gekleed in een ouderwets costuum, stelde zij een meisje voor, dat meer dan honderd jaar geleden in Holland woonde en van een toekomstig dansfestival droomde, dat in Rotterdam zou worden gehouden. Haar dromen werden werkelijkheid, toen bijna honderd jonge mensen uit geheel Nederland een tiental dansen demonstreerden, met een finale waarin de talenten en bekwaamheden van de jeugdige leden van de Kerk tot uiting kwamen. Dit gedeelte van het programma stond onder leiding van Zr. Shirley L. Olsen, zendingsdanslerares. De klederdrachten, door de meisjes gedragen, hadden zij ten geschenke ontvangen uit verschillende ringen van Utah, Idaho, en Nevada als teken van vriendschap van hun Amerikaanse zusters.

„Laat uw licht alzoo schijnen voor de menschen, dat zij uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader die in de hemelen is, verheerlijken", was het thema, dat voor de gehele conferentie was gekozen en de volle betekenis er van kwam op schone wijze tot uitdrukking in de vergaderingen van zondag 17 mei, die onder de leiding stonden van President Rulon J. Sperry, zendingspresident en Elder Stuart L. Poelman, O.O.V.-overziener. President Sperry begon in de ochtendvergadering met een uiteenzetting van de betekenis van het licht, dat kwam met de herstelling

van het evangelie in de laatste dagen. In de volgende toespraken werd dit thema gevolgd met het naar voren brengen van de onderscheiden kenmerken van de herstelling als stralen van Het Licht.

Het O.O.V.-thema klonk eveneens in de toespraken in de namiddagvergadering door jonge sprekers, die over de verschillende manieren spraken, waarop Heiligen der Laatste Dagen hun licht voor anderen kunnen laten schijnen. In de ochtendvergadering werd de muziek verzorgd door een koor, dat uit alle zendelingen in de Nederlandse Zending bestond en in de namiddagdienst door een Bijenkorfkoor onder leiding van zendingsbijenkorfleidster, Anna van Velzen, een lid van de Delftse gemeente. Beloningen voor buitengewone prestaties werden gedurende deze vergadering uitgereikt. Het waren er vijf als Erebij, een voor Meester-M-Man, en een Ere-Meester-Man en een Ere-Arenleester, welke laatste twee werden uitgereikt aan Broeder en Zuster Verbiest van de Goudse gemeente, die jaren lang hun liefde en toewijding aan de jeugd hadden gegeven.

Tussen beide vergaderingen in werd een vergadering gehouden voor alle O.O.V.-ambtenaressen en leraren en leraressen. Bijna twee honderd personen waren aanwezig en iedere O.O.V. in de zending was vertegenwoordigd. Nadat het aantal aanwezigen was opgenomen, werden deze groepsgewijs door de verschillende leden van het zendings O.O.V.-comité toegesproken.

Een van de hoogtepunten van deze Conferentie was ook het O.O.V.-festival „Looft Den Heer", dat zondag 17 mei werd geboden. Het nieuwe Kerkgebouw Rotterdam Noord telde bijna zes honderd aanwezigen, toen deze opvoering om acht uur 's-avonds een aanvang nam. Muziek, zang, toespraken en toneel wisselden op doeltreffende wijze elkander af. Een gecombineerd koor, bestaande uit verschillende gemeentekoren uit de gehele zending verzorgde de toepasselijke liederen, gedirigeerd door Elder Gary de Mik. Ook was een spreekkoor aanwezig, dat onder leiding van Zr. Lijntje v. d. Merwe geen ogenblik haperde. Het was bijzonder rolvast, hetgeen trouwens van alle deelnemers en deelneemsters, die uit het hoofd voordroegen, moet worden gezegd. Het gehele verloop van dit mooie festival toonde een voortreffelijke voorbereiding.

Meer dan twee honderd jonge mensen en sommige ouderen verzamelden zich in de morgen van maandag 18 mei om 6 uur bij de Kralingse Plas voor een getuigenisvergadering, gedurende welke vijf en twintig hunner de gelegenheid werd geschonken getuigenis af te leggen van de waarheid van het evangelie. Deze vergadering stond onder leiding van Elder Ross. T. Olsen, Zondgasschooloverziener in de Nederlandse zending,

die Elder Poelman bij het regelen van de gehele Conferentie assisteerde.

Onder leiding van het O.O.V.-comitélid Stanze Pluim Mentz werden des maandags om tien uur v.m. een vier en dertigtal prijzen uitgereikt aan de winnaars, die aan de districtsmuziek en -speechfestivals hadden deelgenomen. Hiervan waren meer dan twee honderd personen getuige.

Deze, voor allen die er aan deelnamen, onvergetelijke Conferentie, werd in de namiddag van de 18e mei met sport besloten: Amerikaans voetbal voor de zendelingen, handbal, volleybal en Europees voetbal voor de leden. Der traditie getrouw speelde een elftal, uit zendelingen bestaande, tegen een team, door leden gevormd, een partijtje Europees voetbal, dat als gewoonlijk door de laatsten werd gewonnen. De ouden van dagen genoten van een bustoer door Rotterdam en de kinderen van diverse spelen en hardloopwedstrijden.

De Conferentie werd met gezang en gebed op het sportveld om 4.30 uur besloten, zodat zij, die van verre kwamen, hun woning gemakkelijk konden bereiken.

Zuster W. Wedemeyer en haar staf van Z.H.V.-zusters van het Rotterdamse district zorgden op lofwaardige wijze voor versterking van de inwendige mens en dank zij de gastvrijheid van de Rotterdamse leden en die van omliggende gemeenten, was iedere deelnemer en deelneemster van een slaapplaats verzekerd, ook de jeugd, die voor het merendeel op luchtmatrassen in de recreatiezaal van het gebouw Rotterdam Noord de nachten doorbracht.

Na aldus een overzicht over de gehele Conferentie te hebben gegeven, zullen wij het verloop van de ochtend- en namiddagvergadering op zondag 17 mei gehouden, wat meer in detail bespreken.

DE OCHTENDVERGADERING:

Zoals tevoren reeds opgemerkt, werd de eerste toespraak in deze vergadering, nadat zij op de gebruikelijke wijze met zang en gebed was geopend, door de President van de Nederlandse zending, Elder Rulon J. Sperry, gegeven. Hij sprak over het licht dat in de wereld was gekomen door de herstelling van het Evangelie, een Licht, dat, eenmaal ontvangen, niet onder de korenmaat mocht worden gehouden. Integendeel: een ieder, dit Licht ontvangen hebbende, moet het alzo laten schijnen voor de mensen, dat zij de goede werken mogen zien en hun Vader in de Hemel verheerlijken.
Zr. Else Snabel van de gemeente Hilversum besprak dit thema aan de hand van overeenkomstige schriftuurplaatsen.
President Rinze Schippers behandelde het onderwerp Priesterschap.

De volgende, een spreekster, nl. Zr. Sonja Westhoff van Rotterdam Noord, sprak over het Woord van Wijsheid.
Broeder Adolf Volder van Delft, had de Tiende tot onderwerp.
Zuster Lucy G. Sperry, die daarna het woord verkreeg, had als onderwerp van haar toespraak het zendingssysteem.
De laatste spreker in deze dienst was Elder Ross T. Olsen, Zondagsschooloverziener in de zending. Hij behandelde het onderwerp: Tempelwerk.
Tijdens deze vergadering werd een orgelsolo ten gehore gebracht door Parley L. Belnap, een Amerikaan, die te Antwerpen orgel studeert aan het Koninklijk Vlaams Conservatorium.
Het zendelingenkoor, onder leiding van Elder Gary de Mik, zong het slotlied: „You'll never walk alone". (Gij zult nooit alleen wandelen).

DE NAMIDDAGDIENST:

De eerste spreker in deze vergadering, die om half vier begon, was Elder Stuart L. Poelman, O.O.V.-overziener in de Nederlandse zending. Hij sprak over het thema van de O.O.V. voor 1959: „Laat uw Licht alzo schijnen". Broeder Eddy Zwaneveld uit Den Haag volgde met het onderwerp: „Gebed en Nederigheid". De volgende, een spreekster, nl. Zuster Ankie Akkerman uit Groningen, sprak over „Morele Reinheid", waarna de volgende spreker, Broeder Henk Vermij uit Rotterdam Zuid het onderwerp „Sabbatdag" behandelde. Zuster Rineke van Thiel Berghuys uit Amsterdam, die daarna het woord kreeg, sprak over „Kennis". De laatste spreker van deze vergadering, Broeder Frank Lefrandt, had „Activiteit" tot onderwerp.
Tijdens deze vergadering zong het Bijenkorfmeisjeskoor, onder leiding van Zuster Anna van Velzen, twee liederen: „Gebedslied" en „Mars van de Bijenmeisjes".
Het was ook in deze vergadering, dat de reeds genoemde onderscheidingen werden uitgereikt, en wel aan de volgende personen:

Erebij-onderscheiding:

Gercia Ring uit Den Haag.
Ilse van Gent uit Rotterdam Zuid.
Theodora Maayenburg uit Amsterdam.
Yvonne van Thiel Berghuys uit Amsterdam.
Astrid Beyerinck uit Amsterdam.

Meester M-Man onderscheiding:

Hendrik Vermij uit Rotterdam Zuid.

Ere Meester M-Man onderscheiding:

Theodorus Verbiest uit Gouda.

Ere Gouden Arenleesster onderscheiding:
Margaritha Verbiest.

Zoals reeds vermeld, droeg het festival, dat in de avond van die dag werd gegeven, het stempel van een voortreffelijke voorbereiding. Wij zouden echter aan de toewijding van allen zeer zeker tekort doen, indien wij niet zeiden dat alle prestaties hierdoor werden gekenmerkt. Allen, die het hunne er toe hebben bijgedragen om de O.O.V. Conferentie 1959 tot zulk een groot succes te maken, komt dan ook een woord van dank en lof toe.

GLADIOLEN

M'n ziel, wat zijt ge een schaamle loot,
'k Zag u zoo geern een blomme rood...
Zóó rood als 't gladiolenvuur,
Dat brandt aan gindschen grijzen muur
Door 't schemeruur...

Al sluipt er deemster langs hun blaân,
Zie, hoe ze daar te zingen staan!
De blikk'ring van hun blom-gelaat,
De flonk'ring van hun kleur-gewaad,
't Is dageraad!

O ziele, blijf geen poov're loot...
Kom, drink van 't gladiolenrood!
Want in de blommen ligt een gloed,
Die bleek gedacht en bleek gemoed
Weer gloeien doet...!

Alice Nahon

Leden en vrienden van de Kerk uit iedere gemeente in de zending luisterden met grote aandacht naar de boodschap, welke gebracht werd.

President Rulon J. Sperry, zendingspresident, spreekt als eerste de aanwezigen in de Conferentie toe. Achter hem de 106 leden van het zendelingenkoor, die in de ochtenddienst de muziek ten gehore brachten.

Moment-opname van de voetbalwedstrijd leden-zendelingen op 2e Pinksterdag, die in een 7—3 overwinning voor eerstgenoemden eindigde.

De leden van het O.O.V.-comité in de Nederlandse zending 1958-'59. Voorste rij, van l.n.r.: Stance Pluim Mentz, studiegroep leidster; Zr. Shirley L. Olsen, dansleidster; Zr. Annemarie Boom, leidster van de M-Mannen en Arenleesters; Zr. Ann van Velzen, zendingsbijenhoudster. Achterste rij, van l.n.r. Elder Stuart L. Poelmann, O.O.V.-overziener; Elder Gary H. de Mik, koordirigent; Elder Ross T. Olsen, Zondagsschool overziener; Elder R. McKell, toneelleider.

Een episode uit het Festival „Looft den Heer", Mozes en Miriam zingen den Heer een danklied voor hun bevrijding uit Egyptische slavernij.

Elder Stuart L. Poelman, zendings O.O.V.-overziener, opent de ochtendvergadering van de Conferentie.

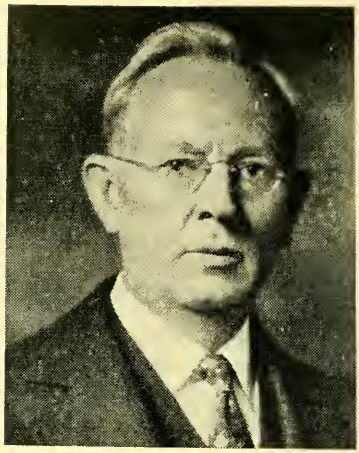

DE VRAAG *van de maand*

door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalven

*

De zaligheid van vrouwen, wier echtgenoten het evangelie niet willen aannemen.

VRAAG: *Ik heb getracht een goed kerklid te zijn en heb een sterke getuigenis van het evangelie, dat sterker wordt met de jaren. Ik ben met een niet-lid gehuwd. Wij hebben drie kinderen. Twee zijn in de tempel getrouwd en de derde zal dat weldra doen. Mijn man heeft niet de minste balangstelling voor de Kerk, heeft er zelfs enige afkeer van. Ik placht met hem te pleiten, maar ik heb ondervonden, dat dit geen goed doet.*
Ik kan mijn gang gaan, maar wat zal met mij gebeuren en met mijn kinderen, die getrouwe leden zijn, in de opstanding? Ik verlang, meer dan iemand kan weten, mijn kinderen en kleinkinderen bij mij te hebben, maar hoe kan dat worden bereikt, wanneer de toestand blijft zoals die nu is?

ANTWOORD: Dit is een van de droevigste omstandigheden, die wij in de Kerk tegen komen. De Here heeft geopenbaard dat het huwelijksverbond eeuwig behoort te zijn. Een afdoende verklaring richtte Hij tot de Farizeeërs, toen zij Hem als volgt ondervraagden:

„Is het een mensch geoorloofd zijne vrouw te verlaten om allerlei oorzaak"?

Doch Hij antwoordende, zeide tot hen: „Hebt gij niet gelezen, die van den beginne den mensch gemaakt heeft, dat Hij ze gemaakt heeft man en vrouw".
En gezegd heeft: „Daarom zal een mensch vader en moeder verlaten en zal zijne vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vleesch zijn"?
„Alzoo dat zij niet meer twee zijn, maar één vleesch. Hetgeen dan

God samengevoegd heeft, scheide de mensch niet". (Matth. 19 : 3-6). Hier is een duidelijke verklaring, dat het huwelijksverbond, wanneer het op de juiste wijze wordt gesloten, eeuwig is. Het wordt door de dood niet ontbonden. Het eerste huwelijk, dat op aarde werd voltrokken, was dat tussen Adam en Eva en wel voordat er van dood sprake was, daarom was het voor eeuwig bedoeld. De Here heeft zijn wet betreffende het huwelijk geopenbaard en gezegd, dat het een eeuwig verbond moest zijn. Zij, die aldus gehuwd zijn, worden leden van Gods grote familie, zoals Paulus in Ef. 3 : 14-15 zegt. Zij zullen mede-erfgenamen met Christus worden, de volheid van het koninkrijk des Vaders ontvangende. (Rom. 8 : 14-17).

Hier hebben wij het geval van een getrouwe moeder, die door haar standvastigheid haar kinderen het geloof heeft doen behouden, maar die met een ongelovige echtgenoot is gehuwd. Natuurlijk maakt zij zich zorgen en vraagt zij zich af hoe zij in de komende eeuwigheid haar gezin bijeen kan houden. De Here heeft deze zaak volkomen duidelijk gemaakt en in antwoord op de vraag van deze zuster kunnen wij tot haar zeggen en tot de vele anderen in soortgelijke omstandigheden verkerend: Indien gij waarachtig en getrouw blijft, zal de Here uw geloof en uw toewijding in aanmerking nemen en u naar uw werken belonen. Het is een betreurenswaardige zaak, wanneer man en vrouw gehuwd zijn onder een verbond, dat met de dood eindigt, terwijl de vrouw naar een altijd durende vereniging met man en kinderen verlangt. Volgens de wetten van de Christelijke wereld, alle geloofsrichtingen, behalve de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaart het huwelijksformulier, dat alle huwelijken met de dood moeten eindigen, welk formulier dus tevens een scheidingsacte inhoudt. Dit is natuurlijk een oorzaak van smart voor een vrouw, die haar man en kinderen liefheeft en de waarheid kent. Natuurlijk vraagt zij zich af wat haar conditie en haar betrekking tot het gezin in het hiernamaals zullen wezen. Er is echter troost voor de vrouwen in deze positie; de Here openbaarde aan de Profeet Joseph Smith, in antwoord op diens gebed, zijn rechtvaardigheid en barmhartigheid jegens al zulke bedroefde zielen, in de volgende woorden:

„Allen die zonder een kennis van dit Evangelie zijn gestorven, die het zouden hebben ontvangen, indien hun was toegestaan te blijven, zullen erfgenamen zijn van Gods celestiale koninkrijk; ook allen die van nu af aan zullen sterven zonder een kennis er van, die het met hun gehele hart zouden hebben ontvangen, zullen erfgenamen van dat koninkrijk zijn, want Ik, de Heer, zal alle mensen naar hun werken oordelen, overeenkomstig het verlangen van hun hart".

Wanneer de vrouw getrouw is en de goddelijke wet wenst te gehoorzamen, en de echtgenoot is weer-

spannig en niet gewillig de wil des Heren te gehoorzamen, indien zij onkreukbaar blijft zo goed zij kan, zal zij aan een andere echtgenoot voor eeuwig worden verbonden en alle zegeningen van het celestiale koninkrijk ontvangen.

Noot van de Redactie: Waar wij volledigheidshalve aan kunnen toevoegen, dat de drie kinderen, voorop gesteld dat ook zij getrouw blijven, voor tijd en eeuwigheid aan het nieuwe echtpaar worden verbonden.

Zoek sterkte door gebed

door Thorpe B. Isaacson.

★

„Vertrouw op den Heere met uw gansche hart, en steun op uw verstand niet.

„Ken Hem in al uwe wegen, en Hij zal uwe paden recht maken". (Spr. 3 : 5, 6).

Dit is de beste raad die ik ooit aan iemand kan geven, die in moeilijkheden verkeert. Deze teksten herinneren mij aan wat plaats greep bij de inauguratie van President Dwight D. Eisenhower, toen hij het hoofd boog en bad omdat hij de behoefte gevoelde aan goddelijke bijstand en leiding.

Hetzelfde werd door andere grote leiders gedaan. Gedurende mijn studie van grote mannen heb ik er niet een kunnen vinden, die dit niet deed. Zelfs Jezus deed het, de Zoon van God, wanneer Hij naar de hof van Gethsémané ging...

Hij steunde niet op Zijn eigen verstand, maar Hij ging daar heen, niet een maal, maar bij verschillende gelegenheden, en vroeg Zijn Vader om kracht. Dit was in het bijzonder het geval de avond voor Zijn kruisiging, toen Hij verlangde gezegend en gesteund te worden door Zijn Vader om door de beproeving te gaan, die Hem de volgende morgen wachtte.

Onze geliefde Profeet Joseph Smith steunde niet op zijn eigen verstand. Neen, hij ging naar de Heilige Grot om goddelijke leiding... Ik denk ook aan het bezoek aan de oever van de Susquehanna rivier door Joseph en Oliver, toen zij goddelijke leiding nodig hadden, zij konden niet op hun eigen verstand vertrouwen. Zij gingen naar die eenzame plek dicht bij zijn huis, waar ook zij nederknielden en God baden om hun Zijn wil te openbaren. Hij zond een hemelse afgezant, Johannes de Doper, om zijn boodschap te brengen.

„Steun niet op eigen verstand".

ZELFOPVOEDING

*

Op zekere dag kreeg een beroemd beeldhouwer bezoek van iemand, die met allerlei beuzelpraatjes beslag op de kostbare tijd van de kunstenaar legde. Na wat in het atelier te hebben rondgekeken, bleef hij voor het beeld van een jonge man staan en vroeg: „Hoe maakt U toch zo iets?" „Ach, heel eenvoudig", antwoordde de beeldhouwer met een vermoeid lachje, „ik neem een blok marmer, een hamer en beitel en hak weg, wat ik niet nodig heb".

Of de bezoeker daarna nog gebleven is, vermeldt de geschiedenis niet, maar toen ik onlangs deze anecdote las, ben ik er een wijle over blijven denken.

„Heel simpel, je neemt een hamer en een beitel en dan maar hakken". Natuurlijk weten wij allen, dat het in werkelijkheid niet zo eenvoudig is. Het bezit van een hamer en een beitel maakt iemand nog niet tot beeldhouwer. Daar komt nog wel iets meer voor kijken. Talent, technische vaardigheid, materialenkennis, schoonheidszin, een kunstenaarsvisie. Zonder dat alles zouden wij met hamer en beitel niet veel goeds uitrichten en menig stuk kostbaar marmer bederven. Geen weldenkend mens zal zich dan ook aan zulk een experiment wagen.

In menig opzicht is de taak van ouders ten opzichte van kinderen met het werk van de beeldhouwer te vergelijken. Het materiaal, dat aan hun zorg is toevertrouwd, is echter oneindig kostbaarder dan marmer, dat levenloze stof is en bij mishandeling geen klacht kan uiten; het eindproduct is niet meer dan een stille aanklacht tegen de bewerker.

Maar een kinderziel leeft en is een persoonlijkheid die geleid moet worden tot volle wasdom. Aangenomen mag worden dat alle ouders in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zich de plicht van vormgeving aan het karakter van het hun toevertrouwde kind bewust zijn. Daar komen - overdrachtelijk gesproken - soms hamer en beitel aan te pas. Dat gereedschap wordt op uiteenlopende manieren gebruikt. Sommigen doen dat liefderijk, met een gebed in hun hart. Aldus doende hebben zij dat gereedschap dan ook zelden of nooit nodig, zij boetseren. Maar wanneer het wel nodig is, wanneer er eens „gehakt" moet worden, dan doen zij dat met grote zorg en nauwlettendheid en met een bloedend hart. Anderen daarentegen kennen geen ander gereedschap dan hamer en beitel en hanteren die te pas en te onpas.

vaak met onherstelbaar vernielende uitwerking. Weer anderen doen helemaal niets en nemen alleen hamer en beitel ter hand, wanneer zij op het hun gegeven materiaal boos zijn. Zij slaan dan te hard en te diep en zichzelf op de vingers.
Gezien in het licht van ons eeuwigheidsbestaan is de tijd, dat de beeldhouwkunst aan de zorg van ouders of opvoeders is toevertrouwd, niet meer dan een ademtocht. Weldra is de tijd aangebroken, dat het onvolmaakte beeld zelf hamer en beitel ter hand moet nemen om te worden „volmaakt gelijk onze Vader in de Hemel volmaakt is". Dat dit einddoel niet in dit kortstondig leven kan worden bereikt, is duidelijk, maar wel verwacht God van ons, dat wij er in dit sterfelijk bestaan mee beginnen.
Nu verkeren wij, leden van de Kerk van Christus, gedoopt zijnde en de gave des Heiligen Geestes ontvangen hebbende, in een zeer bevoorrechte positie. Onder de vele zegeningen van het Evangelie nl. is ook deze: onze gebreken worden duidelijk aan ons geopenbaard, mits wij dat Evangelie zo goed mogelijk trachten te leven. Dat wordt ons des te meer duidelijk, wanneer wij aan de belofte van onze Meester denken, in deze woorden besloten: „De Geest der waarheid zal u in alle waarheid leiden" (Joh. 16 : 13) en: „De waarheid zal u vrij maken". (Joh. 8 : 32).
Wanneer wij in Zijn woord blijven (Joh. 16 : 12), zullen wij in *alle* waarheid geleid worden, dus zullen wij ook de waarheid ten aanzien van onszelf leren kennen. Wij worden in staat gesteld onszelf te ontdekken en vrij te worden. Vrij van wat? Vrij van alles wat scheiding maakt tussen Hem en ons, vrij van de gebreken die ons aankleven. Dit eenmaal wetende, hebben wij de plicht hamer en beitel te nemen en wanneer wij nederig, waarheidlievend en eerlijk genoeg jegens onszelf zijn, en onze verbetering onvervaard ter hand nemen, zullen wij in het hanteren van dat gereedschap door de Geest der waarheid, door de Heilige Geest worden geleid.
Er zijn vele mensen, die zich hun gebreken niet bewust zijn, bij wie de gedachte aan bewuste vormgeving van hun karakter nimmer opkomt en boos worden wanneer iemand anders hun fouten onder het oog brengt.
Dit boos worden is voor ons, die de belofte van de Heiland kennen, in de letterlijkste zin uit den boze. Van ons wordt verwacht, dat wij, de weg tot volmaking kennende en dus wetende, dat deze bestaat, deze zullen bewandelen, opdat wij eenmaal, op een zeker tijdstip in ons eeuwigheidsbestaan smetteloos voor God mogen staan en het doel mogen bereiken, waarvoor wij naar deze aarde werden gezonden: om in Zijn tegenwoordigheid terug te keren, vanwaar wij zijn gekomen.

A. D. J.

HET JEUGDWERK

Een nieuw bestuur is aangesteld om de werkzaamheden van de Jeugdwerkorganisatie in de Nederlandse Zending te leiden. Johanna M. van Os werd ondersteund als Presidente met Maria Overduin en Magchelina Sigmond als raadgeefsters en Sonja Woesthoff als secretaresse.

Zuster Margaret B. Gould, die deze organisatie gedurende het vorig jaar leidde, is van haar zending ontheven en naar haar tehuis in Roy, Utah, teruggekeerd. Zuster van Os was toen haar raadgeefster.

Wij nemen deze gelegenheid waar om hun onze dank te betuigen voor hun getrouw volbrachte werk in het afgelopen jaar.

Moge de Heer deze nieuwe Jeugdwerkambtenaressen zegenen met veel vreugde en succes in hun arbeid.

Het Zendingsbestuur.

Johanna M. van Os
Presidente

Sonja Woesthoff
Secretaresse

Maria Overduin
1ste Raadgeefster

Megchelina Sigmond
2de Raadgeefster

De verblinde ogen

Een zondagsschoolleraar vertelde zijn kinderen de geschiedenis van Simson, de machtige van Israël.
Een van de kleinen in die klas vertelde thuis de geschiedenis aan haar moeder, de details zo goed als zij kon weergevende.
Toen zij de manier beschreef, waarop de Philistijnen Simson blind en tot slaaf hadden gemaakt, rilde zij van de wreedheid van de mensen en vroeg haar moeder waarom zij zoiets hadden gedaan.
„Maken slechte mensen iemand wel eens blind tegenwoordig?" vroeg zij. „Natuurlijk niet", antwoordde haar moeder, „het was toch immers maar een verhaaltje. Denk er verder maar niet aan".
„Maar was Simson dan niet een werkelijke man en werd hij dan niet werkelijk blind gemaakt, zoals in het verhaal staat?" vroeg het kleine meisje.
„Misschien wel en misschien ook niet, denk er maar niet meer aan".
Er zijn meer soorten blindheid dan die, veroorzaakt door het verlies van het physieke gezichtsvermogen en er zijn meer manieren om mensen te verblinden dan hun de ogen uit te steken. Voor Simson was het droevig dat hij blind gemaakt en tot slavernij gebracht was, maar nog droeviger was de andere blindheid, de geestelijke blindheid, die hem in deze toestand had gebracht.

De moeder van het kleine meisje leed tot op zekere hoogte aan hetzelfde euvel als Simson. Ook zij was geestelijk blind (gedeeltelijk althans) en was-ongelukkig genoeg-bezig haar kind die zelfde soort blindheid te bezorgen.
Geen enkele ouder kan precies de invloed meten die door zijn of haar voorbeeld op de kinderen thuis wordt uitgeoefend. Sommige ouders, die alles doen om rechtvaardig te leven, hebben volkomen ongehoorzame kinderen, die hun goede voorbeeld negeren. Op de lange duur echter wordt de invloed van het tehuis op het leven van het kind sterk. Dat blijkt uit de vele statistieken betreffende het gedrag van ouders en kinderen beide.
In hun verblindheid maken sommige ouders hun eigen kinderen ten opzichte van geestelijke zaken blind.
Zij kweken gewoonten en vooroordelen in de gemoederen van de kinderen aan, die, wanneer zij niet gecontroleerd worden, die kinderen in ellende kunnen storten.
Door hun eigen onachtzaamheid op godsdienstig gebied, kweken zij ongeloof en onachtzaamheid in de harten van hun eigen kinderen aan, die dan zonder geloof in God opgroeien, aan geen enkele godsdienstige werkzaamheid deelnemen en in geestelijke duisternis ronddolen, die zo blind maakt als

het verlies van het physieke gezichtsvermogen ooit kan doen.
Wat is de positie van een ouder in deze omstandigheden?
Maar er zijn nog anderen, die geestelijke ogen blind maken. Daaronder zijn valse leraren, die mannen en vrouwen blind maken met hun verkeerde leerstellingen en geloofsbelijdenissen. Dergelijke mensen hebben sommigen tot complete afval en afsnijding van de Kerk gebracht. Wat is de verantwoordelijkheid van zulk een valse leraar? Verblindt hij niet opzettelijk de geestelijke ogen van zijn volgelingen, gelijk de Philistijnen de lichamelijke ogen van Simson wegnamen?
Dan zijn er nog die anderen verblinden door hun oneerlijke praktijken hetzij in zaken of anderszins. Zij beschamen het vertrouwen van hun slachtoffers en maken hen verbitterd. Wanneer slechte daden gehuld worden in een mantel van vroomheid, verblinden zij hun slachtoffers met betrekking tot de waarde van de Kerk door in hun harten een haat aan te kweken voor alles wat met godsdienst te maken heeft en hen afkerig te maken van vrome mensen alsof die allen schijnheiligen waren.
De Heiland sprak over hen, die het lichaam vernietigen, maar waarschuwde ons diegenen zelfs meer te vrezen die lichaam en ziel beide verderven.
Vernietiging van de ziel is het directe resultaat van geestelijke verblindheid, en wanneer iemand stappen onderneemt die tot de verblinding van iemand anders zouden kunnen leiden, laadt hij een verantwoordelijkheid op zich, die veel groter is dan hij zich kan veroorloven.
De waarde van zielen is zò groot en onze verwantschap met God zò belangrijk, dat de Here een strenge straf oplegt aan hen, die anderen op een dwaalspoor brengen.
Maar groot is de beloning voor hen die, in nederigheid en geloof, anderen tot het licht en de waarheid brengen en hen helpen om op hun levensreis het rechte en nauwe pad te gaan.

De diamant kan niet gepolijst worden zonder wrijving; zo kan de mens niet volmaakt worden zonder beproevingen.

Chinees gezegde.

Het verstaan en gehoorzamen van de wetten, waardoor God deze wereld bestuurt, is de weg naar vrede, ze veronachtzamen is de weg naar vernietiging.

John Ruskin.

HET SCHIFTINGSPROCES

*

Zij, die Christus in Palestina volgden, ontdekten dat het Christendom een godsdienst was, die moeilijk te geloven en te leven was.
Zij konden moeilijk geloven, dat Jezus Christus Gods Zoon was. Het was moeilijk te geloven dat Hij — of wie dan ook — terug wilden of konden komen van de doden in een letterlijke, physieke opstanding.
Op de Christenen werd neergezien, zij werden vervolgd, belasterd, gebrandmerkt. Iemand een Christen noemen stond gelijk met een lelijk scheldwoord. Het Christendom was niet geliefd en werd overal tegengesproken.
De mensen, die tot de Kerk toetraden, werden niet alleen veracht, doch werkelijk vervolgd. Sommigen werden gedood. Moeders stonden tegen hun dochters op, zoons tegen hun vaders.
De offers, die te dien tijde van de leden van de Kerk werden gevraagd, waren zodanig, dat alleen de sterkste bekeerlingen het geloof getrouw bleven. Waarom was het Christendom zulk een moeilijk te geloven en moeilijk te leven godsdienst?
In dit opzicht loopt het Mormonisme precies parallel aan het vroegere Christendom. En zo moet het ook.
Ook het Mormonisme is een moeilijk te geloven en moeilijk te leven godsdienst. Het was voor de moderne Amerikanen even moeilijk te geloven, dat Joseph Smith God zag als het voor de Joden moeilijk was te geloven dat Jezus de Zoon van God was en niet van Jozef. Het was voor de moderne Amerikanen even moeilijk om in het verschijnen van het Boek van Mormon te geloven, als het voor de vroegere Joden moeilijk was de opstanding te vatten.
Ook het Mormonisme werd gehaat. Een Mormoon genoemd te worden was een brandmerk, een scheldnaam. Zijn aanhangers werden vervolgd, velen van hen tot de dood er op volgde. De Heiligen werden her- en derwaarts gedreven, benden verjaagden hen uit hun huizen en dwongen hen bergen en prairien over te trekken naar een dorre vallei, om daar een toevlucht te vinden. En waarom? De reden voor deze moeilijkheid in zowel het Oude Christendom als in het moderne Mormonisme is voor beiden dezelfde. Het was een schiftingsproces. De brood-en-vissen-volgelingen van Christus gingen heen, zodra het hard toeging. En zo was het ook in onze dagen. Zowel in de vroegere tijd van het Christendom als in onze tijd, werd het Koninkrijk Gods opgericht. Maar het moest op een rots worden gebouwd, niet op verschuivend zand, niet op wankelmoedige

personen en ook niet op brood-en-vissen-volgelingen.
Het Koninkrijk was zó belangrijk, dat het gebouwd moest worden door hen, die het boven alles liefhadden, die de Christus en Zijn profeten ten koste van alles wilden volgen, die waarlijk „hun kruis op zich wilden nemen" en Hem volgen. Zij moesten, evenals Job, in staat zijn te zeggen:
„Zie, zoo Hij mij doodde, zou ik niet hopen?"
Aldus werkten de zware tijden, de vervolgingen, de moeilijkheden van geloof en practijk, alle tezamen om diegenen uit te ziften, die niet gewillig waren alles te geven.
Daarom waren onze pioniers zulke vastberaden dapperen. Zij hadden alles wat zij hadden voor hun godsdienst gegeven. Zij waren ook bereid hun leven te geven, gelijk sommigen van hen gedaan hebben. God kon op hen vertrouwen. Zij waren door de smeltkroes gegaan, zij hadden de proef doorstaan. Zij waren over weinig getrouw geweest, nu konden zij heersers over veel worden gemaakt. Dat is God's methode.
Maar het schiften gaat door, ofschoon de dagen van de pioniers voorbij zijn. De Heiligen van tegenwoordig worden ook geschift, hoewel zij het zelf misschien niet gewaar worden. Maar door het hedendaagse schiftingsproces bewijzen mannen en vrouwen, jongens en meisjes hun geloof, of verliezen het. Zij worden gescheiden, evenals vroeger de pioniers, volgens processen, die even zeker zijn.
Sommigen worden geschift door de druk van het maatschappelijk leven, anderen door het Woord van Wijsheid. Sommigen door stijl en mode in kleren, anderen weer door hun houding jegens de leiders van de Kerk.
Sommigen worden geschift door valse leraars, die onder de mensen komen en dwaalleer verkondigen, als in de dagen van Petrus en Paulus.
Dit schiften is een harde werkelijkheid. Sommigen verlaten de Kerk daar door, sommigen worden inactief. Anderen laten zich door het gemak, dat weelde hun verschaft, in een geestelijke slaap wiegen. Hoe het ook komt, het schiften is er en niemand is er van ontheven.

Waar zult gij staan, wanneer het schiftingsproces geëindigd is? Zult gij dan aan des Heren zijde staan of zijt ge door het schiften een andere weg gegaan?

Door op de beste wijze gebruik te maken van de kleine kansen die het leven ons biedt, komt ge verder dan met lijdelijk wachten op de grote kansen, die wellicht nooit komen.
Wij leven in het heden, wij dromen van de toekomst en wij leren eeuwige waarheden van het verleden.

Mevr. Chiang Kai-Shek.

EEN GOUDEN HERINNERINGSFEEST

Neen, geen bruiloft. Iets anders, doch niet minder belangrijk. Bijgaande foto vertoont de beeltenis van links naar rechts, van: Zuster Arnolda Osterloh-van Oeveren, geboren in 1897, gedoopt 5 mei 1909.

Zuster Geertruida van Wisse-van Oeveren, geboren in 1899, gedoopt 5 mei 1909.

Zuster Jansje J. van Oeveren-Jacobs, geboren in 1874, gedoopt 5 mei 1909.

Met deze mededeling is tevens het geheim van het gouden feest ontsluierd: Moeder en haar beide dochters werden 50 jaar geleden tegelijk gedoopt.

Zuster van Oeveren en haar dochter Zr. Osterloh, wonen beide in Arnhem, Zr. Wisse woont in Den Haag. Zij is daar in het bestuur van de Z.H.V. Zr. Osterloh is Presidente geweest van de Z.H.V. in Arnhem.

Wij wensen deze drie zusters van harte geluk met hun 50-jarig lidmaatschap van de Kerk en hopen dat zij nog jaren lang, ook de 85-jarige Zr. van Oeveren, de zegeningen van het herstelde Evangelie in dit aardse bestaan mogen genieten.

Het voornaamste in deze wereld is niet zo zeer waar wij staan als wel in welke richting wij gaan.

Oliver Wendell Holmes.

Dwalen is menselijk, maar als uw gomelastiek eerder versleten is dan uw potlood, dan overdrijft ge.

Improvement Era.

Hoe hoog de mens ook moge stijgen, hij moet toch altijd iemand hebben om tegen op te zien.

Improvement Era.

ZIJ KOMEN VOORTAAN DOOR DE LUCHT!

De eersten, die op deze wijze aan hun zendingsopdracht gevolg gaven, d.w.z. die niet op eigen initiatief het vliegtuig namen, maar door het Eerste Presidentschap van de Kerk aldus werden uitgezonden, zijn: Robert L. Bush, Dennis A. de Hart, William B. Eckersell en Wilhelmina A. Linneman. Zij kwamen de 10e februari 1959 op Schiphol aan.
Voor die tijd geschiedde de overtocht over de oceaan met de boot. Deze manier van reizen betekent voor alle zendingsvelden tezamen een enorme tijdsbesparing. Ongetwijfeld is het een zeer wijs besluit van onze Kerkleiders om de brengers van de blijde tijding per vliegtuig naar alle windstreken heen te zenden, want „De tijd is zeer kort, gaat en predikt de volken".

Op bijgaande foto ziet u de eersten, die aldus werden heengezonden: Van links naar rechts: Elder Robert L. Bush, Elder Dennis A de Hart, Zr. Willy A. Linneman en Elder William B. Eckersell.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT:

Slop, Pieternella; 1 mei 1959 te Amsterdam.
Vreven, Jeanette Maria; 1 mei 1959 te Haarlem.
Vreven, Antonie; 1 mei 1959 te Haarlem.
Vreven, Rolf; 1 mei 1959 te Haarlem.
Kirschbaum, Ineke; 1 mei 1959 te Haarlem.
van de Zwan, Machiel; 23 mei 1959 te Leiden.
van de Zwan, Susanna; 23 mei 1959 te Leiden.
Meeuws, Lucien Desiré; 23 mei 1959 te Den Haag.
Michèly, Herman William; 29 mei 1959 te Amsterdam.
Groot, Machtilda Maria; 29 mei 1959 te Amsterdam.
Koopmans, Fennechien; 29 mei 1959 te Haarlem.
Koopmans, Trijntje; 29 mei 1959 te Haarlem.
Havelaar, Cornelia Geertrui; 29 mei 1959 te Haarlem.
Okhuizen, Elizabeth Cornelia; 29 mei 1959 te Amsterdam.
Okhuizen, Herman Jan; 29 mei 1959 te Amsterdam.
Taylor, John Jarvis; 29 mei 1959 te Amsterdam.
Nadels, Henricus Hubertus Wilhelmus; 29 mei 1959 te Amsterdam.

GEORDEND:

Mooy, Willem; 5 april 1959 te Den Haag als Leraar.
Goud, Willem; 19 april 1959 te Den Haag als Diaken.
de Wit, Hans Waltherus; 3 mei 1959 te Vlaardingen als Leraar.
Volder, Adolf Johannes; 3 mei 1959 te Delft als Leraar.
Petry, Robert; 3 mei 1959 te Groningen als Ouderling.
Leget, Jacobus Lodewicus; 3 mei 1959 te Groningen als Ouderling.
Baptist, George; 3 mei 1959 te Groningen als Ouderling.
Van der Veen, Roelf; 10 mei 1959 te Groningen als Priester.
Streuper, Geert; 10 mei 1959 te Groningen als Leraar.
Navasard, Gustaaf Karel; 23 mei 1959 te Vlaardingen als Priester.

OVERGEPLAATST:

Allen, Richard M.; van Delft naar Apeldoorn.
Waltman, Ralph L.; van Apeldoorn naar Amersfoort.
De Jel, Henry W.; van Rotterdam Zuid naar Delft.
Thomas, Charles R.; van Amersfoort naar Groningen.
Ochsenhirt, Fred H.; van Zendingsschool naar Rotterdam Zuid.
Poelman, Stuart L.; van Den Haag naar Hoofdkantoor als assistent van de Zendingspresident.
Brewster, Hoyt W. Jr.; van Apeldoorn naar Hoofdkantoor als assistent van de Zendingspresident.
van Mondfrans, Adrian P.; Den Haag als Overziener van de O.O.V.
Durrant, Ernest W.; van Zendingsschool naar Amsterdam.
Hiatt, Ray Lynn; van Zeist naar Amsterdam.
De Leeuw, James G.; van Eindhoven naar Amsterdam.
Tesch, Gary P.; van Den Haag naar Den Helder.
Horne, Roger M.; van Vlaardingen naar Arnhem als Districts President.
Eastman, David A.; van Amsterdam naar Arnhem.
Tesch, Jerald L.; van Den Haag naar Apeldoorn.
Porter, Gary R. van Rotterdam naar Oostende als Gemeente President.
Wight, Gary, van Amsterdam naar Groningen.

Dalebout, David A.; van Oostende naar Schiedam.
Andrus, Charles R. van Den Haag naar Vlaardingen als Gemeente President.
De Leeuw, Farrell H.; van Provo, Utah naar Zendingsschool.
Merritt, Gary C. van Amsterdam naar Eindhoven.
May, Curtis I.; van Arnhem naar Zeist.
Vander Merwe, Lyntje; van Hoofdkantoor naar Amsterdam.
Linnemann, Wilhelmina A.; van Amsterdam naar Hoofdkantoor voor de Statistieken.

VERTROKKEN:

Denlinger, J. B. Lloyd; Aangekomen 11 november 1956. Vertrokken 26 mei 1959. Werkzaam geweest: Den Haag, Hilversum, Mechelen (België), Rotterdam Zuid, en Assen.

Van Vleet, Harold Gene; Aangekomen 30 november 1956. Vertrokken 30 mei 1959. Werkzaam geweest: Zeist, Den Haag, Rotterdam Zuid, Antwerpen en Den Helder.

Barton, Wesley Martinus; Aangekomen 30 november 1956. Vertrokken 30 mei 1959. Werkzaam geweest: Groningen, Enschede, Amsterdam, Rotterdam Noord, Antwerpen (België) en Arnhem als Districts President.

Kramer, Frederik H.; Aangekomen 27 mei 1958. Vertrokken 27 mei 1959. Werkzaam geweest: Antwerpen, Rotterdam Noord en Groningen.

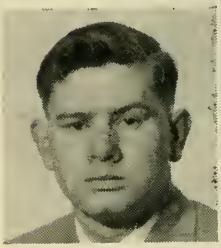

J. B. Loyd Denlinger

Harold G. Van Vleet

Wesley M. Barton

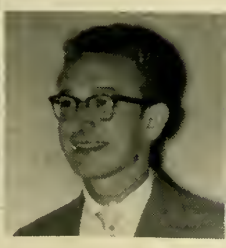

Frederik H. Kramer

AANGEKOMEN:

De Ronde, Cornelis J. en Elizabeth W.; van Phoenix, Arizona.